

dr. I. n

Seriatska gymnasia

Frangjéro 1920 január 15-én.

Méltóságos Uram!

Már ^{hosszú} tíz, hogy elhagyttam
Budapestet. Ebben a hosszú időben
Budapestről és az ottani felejtet-
len és öszinte barátaimtól nem
hallottam semmit. Az itteni
sajtóban sok rossz hír ol-
vastam Magyarországról és
nem tudom vajon felelnék-e
igazságnak? Csak annyit sejt-
hetek, hogy Budapest lakosága
ebben aránylag rövid időben sok
bajra esett át. Sokszor gondoltam
Méltóságodra és családjára,

miigen életet élnek és miigen
körülmények között vannak?

De hiába volt az egész gondom,
mert nem tudtam semmiféle hírt
szerezni az ottani állapotokról.

Pár nappal ezelőtt újságokban
olvastam, hogy levélpostán Magyar-
ország és Jugoszlávia között kezd
közlekedni. Miigen nagy és fontos
ezt számomra! Mégis hallani
fogok valamit kedves tanár uraim
ről és más barátaimról, akiket
már régóta nem láttam.

Méltóságod hogy méltóztatik
lenni? Kedves családja hogy éri

magát? Miigenek az egészségügyi
és élelmezési viszonyok? Mi újság
az egyetemen?

En, mint Méltóságod tudja,
áprilisban jöttem Bassziába. Három
hónapig Ogilavakban voltam és
augusztus hó közepe táján az
itteni kormány kinevezett engem
a seriatgimnázium arab és török
nyelv tanárának. Ittől kezdve
Szarajevóban ~~saját~~ tanítok és
emellett tudományokkal foglalkozom.
E napokban Ibrí - Chaldun munká-
ját tanulmányozom.
Júniusban szándékozom Budapestre

jönni hagyha lehetne. Szeretnék
szigorlatolni, de nem tudom mi
van az én kévégyemmel, nehet,
mint méltóságuk tudni, de ká-
nátuson át magyar miniszteriumba
küldtem egy felévi beszámoló ügye-
ben. Amikor megjelentem magam
ezzel a saját ügyemmel Méltó-
ságodat terhelni, mégis nagyon
hála's leszek, ha ebben az ügyben
a bölcsőrethani dekanátustól vala-
mi felvilágosítást kaphatnék.

Méltóságodat és az egész család-
ját szívéljesen indvőzöl örök
hálaival Tartozója:

Sikiri Sakir.